

Crítica* sarsuela

Xavier Casanoves Danés

Maridatge transpirinenc

El Festival de Músiques de Torroella de Montgrí s'atansava a la cloenda amb una vetllada franco-sarsuelera i la basa d'una María Bayo convertida pel públic en la icona del cicle. L'acompanyava l'Orquestra de Cambra de Ginebra, que ha esdevingut un pilar de la vida musical suïssa. La impressió va ser de solvència en fustes i

cordes, però de deficiència als metalls. Com a característica, la fèrria obediència al *concertino*. Al capdavant, el valencià Rubén Gimeno, de trajectòria lligada a orquestres espanyoles de joves, imbuït d'autoritat, només, en pàgines de Giménez (*La boda* i *El baile de Luis Alonso*) i Chapí (*Exposición Universal*). La seva batuta va semblar redun-

María Bayo va deixar constància a Torroella d'una veu perfecta

dant en les obres dels francesos interessats en el folklore transpirinenc, en aquest confrontament amb compositors del sud seduïts per París.

Van sonar una discursiva

Simfonia de Bizet i dues escenes de *Béatrice et Bénédicte* i el bolero *Zaïde* de Berlioz (premonitori de *Les filles de Cadix* de Delibes, una de les propines). La soprano hi va resplendir preparant un gran triomf en romances de *La Tempranica*, *La Marsellesa* i l'arrevistada sortida de la protagonista a la cubana *Cecilia Valdés* de Gonzalo Roig.

Château Margaux va insistir en Fernández Caballero com a pertinent afegitó.

Lluminosa, ardida, hiperteatral, puntosa com la més exacta de les vieneses alhora que sensual com cap altra, amb irreprimibles moviments que dirigien, marcaven balls, expressaven figures, empunyaven instruments o puntuaven vocalitzacions, va deixar

constància d'una veu perfecta, de timbre, calidesa i personalitat únics. El públic la va acomiadar a peu dret.

* **Bizet, Berlioz i Sarsuela...!**
Amb María Bayo, MARÍA BAYO I ORCHESTRE DE CHAMBRE DE GENÈVE. DIR.: RUBÉN GIMENO. FESTIVAL DE TORROELLA DE MONTGRÍ. ESGLÉSIA, 21 D'AGOST.